

Soužití generací

Zrovna dnes jsem v rodinných albách hledal ideální fotku, kterou bych přinesl do školy na úkol z občanské výchovy. Jelikož to byl úkol nelehký, musel jsem projít snad všechny fotky, které doma máme. Při tom prohlížení jsem narazil také na spoustu fotek z doby, kdy byli rodiče mladí. Viděl jsem tátu, když mu bylo - odhaduji okolo třiceti, spíš méně - a mámu také. Listoval jsem dál a dál a čím dál tím víc jsem si to uvědomoval.

Vedle fotek mladých lidí začaly být fotky starších a ještě starších. Snad nejvíce to bylo poznat na mých fotkách. Viděl jsem, jak se postupně z batolete stává malý kluk, který chodí do školky a poté chlapec, který začíná chodit do školy. Završily to fotky pár let staré, kde jsem už na druhém stupni ve škole.

Uvědomil jsem si, jak moc člověk stárne.

Člověk stárne a pomalu, ale nezadržitelně, se mění, pokud se nepodívá do minulosti, tak si toho ani nevšimne. Pokud se neohlédnete za sebe, nebo si nepohlédnete staré fotky, neuvědomíte si, že jen každý den chodíte do práce a skoro vůbec nic neděláte. Řešíte drobné problémy, které když vyřešíte, přijdou další a další. A v tom spěchu a nutnosti řešit problémy úplně zapomínáte na jiné problémy, které jste řešily a na úkoly, které jste udělali. Pamatovat si vyřešené úkoly je - až na to, že se z nich poučujeme - skoro k ničemu, ale zároveň s nimi si nepamatujeme to, že neustále stárneme my i lidé kolem nás a jací jsme byli dříve.

Když si člověk prohlédne staré fotky, nebo zabrousí do minulosti (pokud není nějak zvlášť nepříjemná) vybaví se mu krásné momenty. Jak to dřív bylo pěkné a jak dřív nic neřešil a jak se měl dobře. Je to samozřejmě omyl, protože i dřív měl problémy, které musel řešit. Ale byly to problémy, které si naštěstí člověk ani nepamatuje, což je dobře.

Díky tomu, že člověk řeší problémy nové a stále pořád dokola, nepamatuje si staré a díky tomu může vzpomínat na důležité věci, nebo na to, jak to bylo bezstarostné a pěkné, i když vlastně nebylo...

Vojtěch Toulec, 9. třída, ZŠ nám. Curieových 2, 110 00 Praha 1

Škola – Mgr. Ilona Horáčková, ilona.horackova@zscurie.cz